

Cando un engarra na poesía de Lois Pereiro, unha das impresións de maior impacto que recibe é a do oceánico caudal de lecturas que agochan os seus versos. Son tantas e tan variadas as fontes literarias que gravitan sobre dos poemas que causa admiración o extraordinario tecido de citas e de homenaxes, de re, contra e postescritas que asolagan as pregas todas da súa poesía.

Pereiro foi un lector voraz, atreveríame a dicir que case compulsivo. Ben poucas tradicións próximas, contados períodos literarios e escasos grandes autores da contorna europea lle foron alleos. Viviu proxectado nas súas lecturas, foi un con elas, porque o camiño das palabras que o precederon e lle eran coetáneas foi o vieiro polo que, naturalmente, agromou a escrita propia.

Quen desembarque nos palimpsestos literarios —felizmente posprocesados e feitos propios— que son *Poemas 1981/1991* (1992), *Poesía última de amor e enfermidade* (1995) e *Poemas para unha Loia* (1997) descubrirá ata que punto ler a Pereiro é deixarse sorprender por unha particularísima loxa literaria que presta a palabra ao seu irmán para que este module o verso ata atopar a súa singular, xenuína e incomparable voz.

Polas composicións de Pereiro desfilan autores anglófonos moi queridos para o autor, poetas e narradores tanto insulares coma estadounidenses aos que a súa sabenza poliglota lle daba acceso directo, como Ezra Pound, Donald Barthelme, James Graham Ballard, William Shakespeare, Raymond Carver, Charles Bukowski, William Butler Yeats e, sobre todo, Thomas Stearns Eliot e James Joyce, os máis citados.

Do mesmo xeito, tamén o exemplo dos creadores galos se fixo patente na súa praxe poética, o que explica a querenza

Lois Pereiro (1958-1996).

Palimpsesto Pereiro

Apuntamentos para una cartografía lectora

ARMANDO REQUEIXO

confesa por Paul Éluard, Charles Baudelaire, Georges Bataille, Paul Valéry, Gerard de Nerval, Guillaume Apollinaire ou Jean Paul Sartre.

Por suposto, a literatura pe-

ninsular non tiña misterios para a súa infatigable paixón lectora, que o levou de Carlos Bousoño a José Ángel Valente, de Octavio Paz a Juan Ramón Jiménez, pasando por José María Fonollosa

e o gran Luis de Camões.

Entre os nosos, tiveron tamén acubillo no gume dos seus versos o Fole máis telúrico (a quen dedicou todo un poema que foi incluído no libro colectivo *Es-*

Mais non só na poesía de Lois Pereiro se fai evidente a súa vastísima cultura lectora. Tamén no eido do narrativa son rastrexables as pegadas de Joyce e Woolf, de Lezama Lima e Bernhard e mesmo de Robert Walser no seu *Náufragos do paradiso*, do mesmo xeito que o relato breve "Insomnio" ten un aire á prosa de Carver.

A veciñanza con todos estes escritores foi tanta que Pereiro non puido —nin seguramente quixo— deixar de escribir reveladores ensaios curtos sobre algúns deles. É o caso de dos artigos "Ezra Pound" e "Thomas Bernhard, o móbil do suicidio", aparecidos ambos na revista *La Naval*, onde abundou sobre a visión de arrebatadas imaxes épicas de

Outras presenzas

fragmentación culta do primeiro e a voz maldita e de lucidez xenial do segundo. Mais tamén o son as reflexións sobre certos "Dandys, eterómanos e infames" como Rémy de Gourmont, Jean Lorrain, Auguste Villiers de L'Isle-Adam, Jules Amédée Barbey D'Aureville, Petrus Borel, Gérard de Nerval ou Sheridan Le Fanu.

Por descontado, tamén na "Modesta proposición para renunciar a facer xirar a roda hidráulica dunha cíclica historia universal da infamia" habitan

os socialistas utópicos e os anarquistas cos ilustrados franceses, os simbolistas con Alfred Jarry e Ubú, os poetas heréticos e os sociais, o expresionismo e o comunismo surreal, Esquilo e Chejov, Brecht e Carroll, Melville e Cioran e Genet, Celan, Valente, Schopenhauer, Pound, Poe, Yeats, Dylan Thomas, Eliot, Joyce, Homero, Dante, Shakespeare...

Porque Lois Pereiro, poetizase, narrase ou escribise ensaios, non deixou endexamais de ser un home do seu tempo, consciente como poucos de que a súa era unha escrita incardinada nunha milenaria carreira de remudas na que o facho da palabra vai pasando duns a outros para nos alumar. E a posta Pereiro brillou con fulgor incomparable.

*Polas súas
composicións desfilan
autores anglófonos,
poetas e narradores*

critores lucenses arredor de Fole) e o Castelao referente simbólico, o Curros Enríquez máis clásico e o Cunheiro incomparable, ata o Otero Pedrayo máis sentencioso e oracular (todos catro aludidos nun mesmo texto, o titulado "¿Qué é Galicia?", guiñón televisivo sui generis que foi, en efecto, emitido pola TVG o 25 de xullo do 1988 e que se conta, ao meu ver, entre o mellor que deixou escrito o poeta).

Mais, se houbese que apuntar unha veciñanza natural para a poesía de Pereiro, esta habería que residenciarla, sen dúbida, entre os creadores da lingua de Goethe. Demostra o que digo o diálogo que os seus textos manteñen con outros de Thomas Mann, Gottfried Benn, Paul Celan, R. M. Rilke, F. Hölderlin e, antes nada e por sobre todos, co seu admirado Thomas Bernhard, a quen o conecta unha afinidade literaria e mesmo vital que nunca se lle ocultou ao de Monforte.

Por suposto, o insondable abismo lector que era Pereiro garda aínda outras moitas presenzas (a da poesía rusa de Vladímir Maiakovski, a dos clásicos latinos como Ovidio ou orientais como o *Baghavad Gita*, a dos recreadores da tradición oral que foron os irmáns Jacob e Wilhelm Grimm e Hans Christian Andersen e, por suposto, a dos textos bíblicos), mais abonden as sinaladas para testemuñar o que sosteño na cabeceira: que poucos, moi poucos escritores galegos das últimas décadas poiden presumir dun tan fondo coñecemento directo de tradicións literarias como as expresadas en lingua inglesa, francesa ou alemá, idiomas que, xunto ao portugués, o latín e, xaora, o galego e o castelán, formaban parte da impedimenta comunicativa dun poeta absolutamente excepcional, que podería ter feito súa aquela célebre sentenza de Jorge Luis Borges que confesaba deixar a outros que se prezasen do que tiñan escrito, que el prefería oufanarse polo que deixaba lido.

aula d
ESCOLA DE DESEÑO
diseño gráfico
diseño de interiores

acceso directo:
• bacharelato artístico
• cun ano de experiencia laboral

probos de acceso:
(bacharelato ou maiores de 19 anos)
• ao remate do mes de xuño
• curso preparatorio dende o 6 de xuño

ciclos formativos
de grao superior
(título oficial)

Rúa Ourense, 4 / 36211 Vigo
Tel.: 986 213 627 / 986 214 076
info@aulad.com / aulad.com

Federación de Bandas de Música Populares de Vigo

AULAS DE MÚSICA NAS BANDAS
piano • corda • vento • percusión

A partir de 4 anos
Grupos de adultos
Horarios flexibles

Matriculación aberta
Curso 2011-2012

información xeral 610887916

FEDERACIÓN DE BANDAS DE MÚSICA POPULARES DE VIGO

Cursos subvencionados por:
Concellería de Cultura e Animación Sociocultural
Concello de Vigo
Tenencia de Alcaldía
Concello de Vigo

AGRUPACIÓN MUSICAL ATLÁNTIDA DE MATAMÍ
Teléfono 986236389

UNIÓN MUSICAL DE VALLADARES
Teléfono 657969653

ESCOLA DE MÚSICA DE BEADE
Teléfono 669833358

UNIÓN MUSICAL DE CORUXO
Teléfono 66957852

LIRA DE SAN MIGUEL DE OIA
Teléfono 619819152

ESCOLA DE MÚSICA DA UVCD DE CANDEÁN
Teléfono 647046925

UNIÓN MUSICAL DE CABRAL
Teléfono 65585212

ATENEO MUSICAL DE BEMBRIVE
Teléfono 678635615

AS DELICIAS DO CAIRO
Teléfono 986487795

Concello de
San Cibrao das Viñas

Día das Letras Galegas

D. Lois Pereiro

O Concello de San Cibrao das Viñas alenta a tódolos veciños para que contribúan a revitaliza-la nosa lingua